

[Kristen Amby.]

lige, at det er dog noget lidt i Forhold til alt det andet, der — det forstod jeg paa det ærede Medlem — nu er under Opsejling. Hvad er dette *alt det andet*? Hvad tænker det ærede Medlem paa? Er det et Løfte, der ligger heri? Betyder det, at Regeringen nu er kommet i Tanke om, at en anden, konstruktiv Politik over for Landbrugs-erhvervet bør indledes, eller betyder „alt det andet“ disse 10 Mill. Kr., man har set spøge rundt omkring som en Slags Smørhjul? Jeg ved virkelig ikke, hvad det ærede Medlem tænker paa, naar han siger, at det, de faste Ejendomsskatter blev nedsat, var noget lidt, egentlig noget betydningsløst i Forhold til alt det andet, der nu er Tale om.

I en anden Sammenhæng var det ærede Medlem Hr. Retoft inde paa et Frieri, i hvert Fald til det ene af Oppositionspartierne. Venstre burde have begyndt at vise den gode Vilje, sagde det ærede Medlem, til Samarbejdet ved at stemme for disse Love, naar man nu alligevel — det var vel underforstaaet — skal til at forhandle om saa mange andre Ting. Jeg ved ikke, paa hvis Vegne det ærede Medlem taler, men han maa dog formodes at tale paa sit Partis Vegne. Jeg vil sige herom: Lad os se det først, før vi tror det! Regeringen skal sandelig ikke faa Utak, hvis den i den Tid, der kommer, ogsaa i den nærmeste Tid, for det tiltrænges vist, fremsætter virkelig indgribende Forslag, der sigter paa at udjævne den urimelige Forskel, der er paa Erhvervenes Situation her i Landet, sigter paa at komme det Erhverv til Hjælp, der erhvervsmæssigt og ikke blot for nogle enkeltes Vedkommende, der er forgældet, er i Nød, det skal den ikke have Utak for. Vi har hørt saa megen Tale derom i adskillige Aar, men naar der skulde handles, har det som en erhvervsmæssig Hjælp betragtet alligevel altid været Lapperier, selv om det maaske godt kan have været mange Millioner sammenlagt.

En anden Betragtning, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for over for de faste Skatters Problem, har vi ogsaa hørt nogle Gange, det var denne: Ja, men det er jo Kommunerne selv, der fastholder dette Forhold. Det er den kommunale Ejendomsskat, der er den mest tyngende, det har det

ærede Medlem Ret i, og det er Kommunerne selv, siger altsaa det ærede Medlem — og i de allerfleste Kommuner er det efter det ærede Medlems Mening endnu Oppositionspartierne, der har Flertal —, der fastsætter det Ligningsforhold, som gælder mellem fast Skat og personlig Skat. Det ærede Medlem Hr. Clausager har saa inderlig Ret i, at Kommunerne fastsætter i alt Fald ikke selv de stadig forøgede Byrder, der lægges paa Kommunerne, og det er det — men det vil det ærede Medlem aldrig se —, der er de faste Skatters Problem. Intet fornuftigt Menneske tænker sig, at fast Skat paa Landejendom, paa Jord eller Ejendom overhovedet helt skal bortfalde. De, der siger noget saadant, ved i hvert Fald ikke rigtig, hvad de taler om. Faste Skatter, Grundskatter, er Skatter saa gamle, som der overhovedet har været udskrevet Skatter her i Landet. Der er i de faste Skatter en Tanke om det offentlige Prioritet i Jorden, og intet fornuftigt Menneske ønsker det anderledes. Men Ulykken ved de faste Skatter, det er, at de jo netop ikke er faste; det er ikke en Grundbyrde, der er beregnelig, hverken naar henses til Pengebeløbet, eller hvis man vil se hen til det som et konjunkturmæssigt beregneligt Beløb. Hvis det var en Hartkornsskat eller en Skat staaende i Forhold til Konjunkturen, bevægelig inden for de skiftende Konjunkturers Grænser, saa var der Mening i det, men det er det jo ikke. Det er en Skat, der paalægges udelukkende ud fra eet Hensyn, nemlig ud fra Kommunerne's Behov, ud fra det offentlige Behov, og derved bliver netop det, der oprindeligt er tænkt som en fast Skat, til en bevægelig Skat, bevægelig ud fra et Princip, som hverken den paagældende Kommune og ej heller den paagældende Ejendomsbesidder har nogen som helst Indflydelse paa.

Derfor har Landbruget Ret til at sige, at paa et Tidspunkt, hvor dets Indtægter svinder og svinder, er det helt urimeligt, at man ikke blot fastholder den Beskatningsform, man har paa fast Ejendom, men forøger den, og det maa man jo i mangfoldige Tilfælde gøre, simpelt hen fordi Kommunens Udgiftsbudget forøges. Jeg har tit hørt baade ærede radikale Medlemmer og ogsaa ærede socialdemokratiske Medlemmer tale om, at man var villig til at gaa ind for en konjunkturbestemt Skat paa fast Ejendom,